

Babyschoentjes op zolder

De wereld viel op mijn tenen
En mijn babyschoentjes wachten
op zolder

En zo kruip ik verder
strompel en struikel
door waanzin en kolder

Totdat ze me weer passen
Ik weer terug ben
waar ik begon

Carpe Diem

Iemand had de dag geplukt
en was mij daarmee voor
Zo liep ik doelloos in het rond
wist niet hoe? waarom? waarvoor?

Totdat ik dolend had doorgrond
eenieder plukt zijn eigen dag
dat is niet louter een

Met dat besef in mijn achterzak
plukte ik meteen

De denker

Ooit was er eens een denker
Die dacht de hele dag
Hij had de diepste gedachten
Zoals een denker dat vermag
Niemand kon hem echt begrijpen
Kon zien wat die denker zag
Er was geen vraag of raadsel
Waarover hij niet had nagedacht
Zo ook dé vragen der vragen
Waar komen we vandaan?
En is er iets hierna?
Wat is de zin van ons bestaan?
Alles werd ontrafeld
Alles kreeg een woord of naam
Alle geheimen opgehelderd
Alles van het mysterie ontdaan
Hij wilde het vermelden
Van hier tot aan de maan
Maar bedacht zich toen ter plekke
Zonder een mysterie is er eigenlijk niets aan